

[Aase Olesen.]

Kommunerne har ikke altid haft mulighed for at imødekomme disse ønsker bl. a. på grund af styrelseslovens bestemmelser.

Af samme grund ønsker vi i udvalget at diskutere spørgsmålet om den 2 ugers frist, der er sat som den mindste periode, der skal hengå mellem første og andet budgetmøde. Minimumskrav har det som bekendt med at blive til det almindeligt anvendte. Både af hensyn til borgernes mulighed for at få indflydelse på kommunernes budgetlægning, men også af hensyn til kommunalpolitikkerne selv, ville det nok være rimeligt at udvide denne minimumsfrist.

I forbindelse med disse ændringer af den kommunale styrelseslov har jeg et par spørgsmål til indenrigsministeren. Indenrigsministeriet har længe varslet ændringer i styrelsesloven bl. a. om inhabilitetsproblemerne, og den nuværende indenrigsminister har selv her i tinget i efteråret over for den daværende indenrigsminister påpeget problemerne omkring valgbarhedsspørgsmålet. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at efterlyse initiativer på disse felter.

Jeg tillader mig at rejse spørgsmålet i dag, fordi især problemerne omkring inhabilitet trænger til en hurtig afklaring. Det er vist ikke for meget sagt, at disse problemer for øjeblikket rider mange kommunalbestyrelser som en mare.

Endelig skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti er tilhænger af det videst mulige selvstyre for kommunerne, og derfor er vi tilfredse med, at det lovforslag, vi her skal tage stilling til, åbner adgang for kommunerne til uden samtykke fra tilsynsmyndigheden i videre omfang, end det hidtil har været tilfældet, at kunne optage lån.

Men når man ønsker, at der skal være det videst mulige selvstyre for kommunerne, er det også nødvendigt, at grundlaget for selvstyret er i orden og der er oversigt over forholdene, og derfor må nogle rammer derfor lægges fast. Det drejer sig i denne forbindelse om en ændret budget- og regnskabsordning, og den kommer til, som lovforslaget siger, at gå ud på, at man både skal

have drifts-, anlægs- og kapitaludgifter samlet med i budgettet, og at man også skal have flerårige budgetoverslag.

Det må anses at være noget, der er en påkrævet hjælp for kommunalbestyrelsens medlemmer, når de skal tage stilling til sagerne.

Hvad angår omlægning af regnskabsåret til kalenderåret vil jeg gerne være med til at overveje dette, for at der kan bringes mere nærhed imellem budgetåret og det tidspunkt, hvor budgettet skal vedtages. Alt for ofte er det jo gået sådan, at det høje ting har været med til at handle hen over hovedet på kommunerne, så de egentlig ikke har fået nogen mulighed for at klare deres budget ordentligt i rette tid.

Det er derfor en ting, der tiltrænges: at få mere nærhed mellem budgetåret og tidspunktet, hvor budgettet skal vedtages.

Selv om der nu foreligger, og det gør der, tilslutning fra de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner til det fremsatte lovforslag, så vil det være nødvendigt at gennemgå og overveje de regelsæt, der her er tale om, så de kan blive så hensigtsmæssige som muligt. Der er overgangsbestemmelser, der også vil komme ind i billedet, og som man må dyrke nærmere. Jeg vil godt om bemyndigelser til ministre, som jeg ikke har meget lyst til at give, sige, at her kan der nok være grund til at gøre det, men også sige til indenrigsministeren: gør det nu ikke for hurtigt, gør det ikke for tidligt, men gør det rigtigt. Der er spor, der skræmmer fra store reformer, vi i tidens løb har fået sat for hurtigt i værk. Det kan godt være, der skal gives den helt gode tid til det, så det også bliver den gode ordening.

Kristine Heltberg (SF):

Et så teknisk lovforslag som det, vi har med at gøre her, er i virkeligheden ikke rigtig nogen god anledning til at holde principielle taler, men jeg vil dog alligevel anføre, at vi har to synspunkter, som må være helt overordnede, også når vi beskæftiger os med disse teknikalia.

Og det er for det første selvstyret, nærdemokratiet, for kommunerne, som ikke må trædes for nær, indflydelsen på det lokale plan af borgere og af medarbejdere, og for det andet planlægningen, også her ud fra begrebet landsplanlægning, og styringsmu-